

מסורת הש"ס

(א) גי' יעב"ך וחסניא;
פסחים ק: פתחת יד,
מגילה כ: ויבנות נר;
(ב) סוכה לט. פסחים ז: קט;
מגילה כ: (מנחות טז:);
(ג) מנחות עב: ב"ק קט:;
(ד) לעיל ב, (ו) ויבוא אלס
שפוטו בארצו כ"ב העני"ש;
(ה) וי"ע פס' פתחת יד;
ד"ה טז, (ז) אלל בגמרות
שלפנינו ליהא הם אלל קך
מילתא קד' מ' ו' ע"ש.
ר"ש: (ט) ויען מנחות מ'
יבמות' ש"ה ד' ק' רע"ב;
(י) וברכות ד, ד.
(כ) ונחמתיא לקמן ע"כ.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר אבי וכו'
שניים שהעביר שניה
שהיה: (ב) תוס' ד"ה (גדף
סב ע"ג) הא יכול וכו' לנישא
מטומאה לאורייתא וכו':
(ג) בא"ד דמין דבאינו יכול
לנשא וכו' נמי דיכול לנשא
ע"י הדמא:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] תוד"ה (צדק סב ע"ב) הא
יכול וכו' ואם לאו דיכול לזאת
אפי' ע"י הדחק טמאה טומאה
דאורייתא וכו' כנ"ל לענ"ד ועי'
מהרש"א והיא היא:

לעזי רש"י

אישטרייליי"ר
[אישטינדייליי"ר].
לפשוט.
פריצונ"ש. צמרמורת.

מוסף רש"י

[illegible]

אם הקפיד עליו אין. והא דקתני אהרן
בזוהר. שאפילו אמש לא טעם כלום
אלא כשאר צ"ל: לאווקי דקדוש. קודם
ואכיל דלא היו רוק תפל לפי שהשיגה
והאכל ממנתו ומעביר את כחו:
הפס. דקתני ניעור כל הלילה הרי
אל רוק תפל לא לניעור ממנו אלא
מתנמנם דודאי שינה של לילה בעינן
ושינת היום אע"ג דישן לאו תפל הוא
הואיל וטעם כלום שהטועם שחרית
נהנה כל היום כולו: השנים ושנה
פריקו. הדבור מעביר כח הרוק:
אם שלש שעות. שהוא עשוי לדבר
שלש שעות: לימא. מתני' דבעי
לעסוק כדי שהוא רוק מעורב בגריסין
מסייע ליה לריש לקיש: עובר.
קודם. שהמלח מעביר כח הגריסין:
ויעבור אם הכושי. קדם לפניו:
שהמיולו. שהסריחו: הני מי רגלים
ידיד או דוקן. של זקן מעלו טפי:
מכוסין. מעלו טפי: כימות החמה.
מעלו טפי: דעני רבי ירמיה אחי
שלש פעמים דקתני אמטוי ואמטוי
חד. הולכה והובאה חשיב חד או
למלא אמטוי חשיב חד ואמטוי חד
דהו לכו חרי: שניים לראשונים.
נמר ובורית וקמוניא ואשגל לרוק
תפל ומי גריסין ומי רגלים: שני
חדא שניים עלו לו. אותם שהעביר
בשנייה עלו לו: ראשונים לא עלו
לו. ובי הדם מעביר נמר ובורית
וקמוניא ואשגל זימנא אחריתי בחר
רוק וגריסין ומי רגלים נמצא עוברין
עליו כסדרן: וסניא אידיק כו'. וקשיין
אהדרי: אמר אביי הא והא פניא
לכו שניים. שהעביר (א) שניים שהיה
לו להעביר ראשון עלו לו וראשונים
העביר ראשון לא עלו לו דכתיב
שפיר דמי הדם מזריח לעבוריניה
בחר שניים היו ליה כסדרן: ומאי
ראשונים. דקתני בחדק ברייתא עלו
לו: ראשונים לכסדרן. שהיה לו
להעביר תחלה שהוא העביר לבסוף
דהו לכו הק ראשונים לכסדרן שניים
להעברתן: ברתנא' מפסקת.
(ב) תפסורא ליי"ר מעי"ר פי כרסה.
נגד טבורה: שפולי גמיע. בית הרסה:
ושופעת. בגמרא פריך מאי קאמר:
למרמרות. פרטנו"ש: אוהוין אוסא:
בקר למודה להיות בכל עת שהיא
רואה: דיה שעתה. בכל ראות שתראה
ע"י וסתות אלו: כיורא בן. מפרש
בגמרא [ע"ז] גב' בוסתוס דיומי. כגון
מט"ל לט"ו: הא קא שפעת ואולא. והיכן
הוא הוסת הואיל וכל ימינה רואה:
בשופעת

פַּעֲמִים הָרִי זֶה וְסֵת: גַּמְלָה
וְסֵת דִּיה שְׁעָתָה הֵתָם בּוֹסֵת
הֵן וְסֵתוֹת הִיתָה מִפְּהָקָת
מַעִיָּה וְשׁוֹפְעֵת שׁוֹפְעֵת הָא

מהתם וגרלה לומר דברייתא דהתם ק
אירי ומעלו בני שלשה
מפסקת. פי' בקונטרס אשטילי
(דף ד:) גבי רבי שהיה
ואין נראה אלא פירוש רועי"ר וכן "ו"
לפרש שנגלוט"ר. וכולהו הני וסמות
זימנא לא קבעה מדכ

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

מזערב קאני. אזל אמש
גמרת את הרוק ומחזקתו

אם הקפיד עליו אין
תפל: תנא "כל שלא
סבר רב פפא קמיה
דאמר לא טעם מידי
מי קתני בערב^ב מבועת
דקדים ואכיל אמר ר

רבי יוחנן יאזיחו רוק
חצות לילה ובשינה
מילתא⁶ והתנן ישן ככל
ניעור כל הלילה הרי
במתנמנם⁷ היכי דמי
נים ולא נים תיר ולא
ידע לאהדורי סברא

ועד כמה אמר רב יהה
אשי אמר רבי אלעזר
של שלש שעות: מי גג
פול וכו': לימא מסייע
ר"ל רוק תפל צריך שיש
דלמא והבלא דפומא

רֹתַח וְעוֹבֵר שִׁיתָן לַח
דֶּהאִי עוֹבֵר לִישְׁנָא דִּי
בֵּר יִצְחָק דֹּאמֵר קֳרֵא
הַכֵּכֵר וְיַעֲבוֹר אֶת הַכֵּ
²וְהוּא עֹבֵר לַפְּנִיָּהם
³וְיַעֲבוֹר מִלֵּכְהֶם לַפְּנִיָּהם

א"ר יוחנן כל שיעורי
שיעור לשיעורן דילול
ראשה מכוסים או מגו
בימות הגשמים: ^ח
פעמים: ^ז בעי רבי ירמ
או דלמא אמטויי ואח
ענייבין זולא בחדמי

לראשונים תני חדא
לא עלו לו ותניא
לו שניים לא עלו
ואידי שניים עלו לו
ראשונים ראשונים לכב
מתני' יכל אשה שיי
יאלו הו בוסחות

וְחוֹשֶׁשֶׁת בְּפִי כְרִי
וְשׁוֹפֶעֶת וּכְמִין צֶמֶר
וְכֵן כִּיּוֹצֵא בֵּהֶן וְכֹלֵל
תְּנִינָא חֲדָא זִימְנָא
תְּדִיּוּמִי הַכָּא בּוֹסְתוֹר
מִמַּעֲמֶשֶׁת וְחוֹשֶׁשֶׁת
פִּעְפָּעָה וְאִזְלָא אָמַר עַ

אמילתא דת"ק דאמר כדי
ים ולא שייכי כולהו מיני דה
ד בלעז ואין נראה אלא כ
פהק ומניח ידו תחת סנטר
בתפלה רוט"ר ובערוך
הק שמפסקת או מעששת
לוי 8 דני חתול נחל לחוס

דה"פ לריש לקיש שכל הצל
צלפון טהורה אואם לאו
צטומאה דאורייתא ואם כן
הדחק טהור והשתא מפרש

י לא לא: איזהו רוק
טעם כלום מבערב
דרבא למימר כמאן
אורתא אמר ליה רבא
ב קתני לאפוקי היכא
ה. בר בר חנה אמר

תפל כל שעבר עליו
זממא דבשינה תליא
היום אין זה רוק תפל
זה רוק תפל התם
תתנמנם אמר רב אשי
יר דקרו ליה ועני ולא
בי מדכרו ליה מדכר

לדקו אין זה רוק תפל
יהי בר שילא אמר רב
יכל שיצא רוב דבורו
סין לעיסת גריסין של
זיה לריש לקיש דאמר
הא עם כל אחד ואחד
מעלי מתניתין ללא

היה אומר מי גילה
לכו מלח מאי משמע
קדומי הוא אמר ר"ג
יוירץ אחימעץ דרך
שישי אביי אמר מהכא
איבעית אימא מהכא
ה' בראשם: מי רגלים
היה אומר מי גילה

חכמים בכתמים צריך
או דוקן דאיש או
ל'ים החמה או
צריך לבסכם שלש
האממיוי ואתיוי חד
יוי תרתי מאי תיקו:
ח"ר הקדים שוויים

גִּיּוֹם עָלוּ לוֹ רִאשׁוֹנִים
אֵיךְ רִאשׁוֹנִים עָלוּ
לוֹ אָמַר אֲבִי 'אִידִי
וְלֹא רִאשׁוֹנִים וּמֵאִי
דָּרָן וּשְׁנִיִּים לְהֵעֲבֹרָתָּ:
וְלֵה וּמֵת דִּיה שְׁעָתָה
מִבְּחֵסֶת וּמִזְמֻזְמֻשָּׁת

ה' ובשפולי מעיה
וורות אוחזין אותה
שקבעה לה שלשה
כל אשה שיש לה
רגופא כדקתני אלו
פי כריסה ובשפולי
לא בריה דרב עלאי

בשופעת
 כצק צו צגד קטן והתם לא
 גס הכא ומשום הכי לא מיי
 ו שפירש צצצת (דף קלו.) ג
 : **מעטשת.** אישטרוני
 ירש קול היואל מן הגרון
 ה או שמים צעת שרגילת
 ה או שמים צעת שרגילת

סג.

ל' א ב ג ד ה ו ז מ יי פ"ט
מנהל איסורי ביאה ה'ל'
לח:
ל' ח ט י מ"י שם הלכה לו
ולחומרא:
ל' ח כ מ"י שם הל'ד ופ"ד
מנהל משכב ומושב
הל"ז:
ל'ט ל מ מ"י שם פ"ח הל"ב
ופ"ג מנהל משכב ומושב
הל"ט סוג לאוין קרא טוש"ע
יו"ד ק"י קפט סעי' יט:

תורה אור השלם

1. ויהי מה ארץ ואמר לו
 ארץ וירץ אחימעץ וירץ
 הכבד ויעבר את הכוש:
 שמואל ב יח כג
 2. והוא עבר לפניהם
 וישתחו ארצה שבע
 פעמים עד גשתו עד
 אחיו:
 3. עלה הפרץ לפניו ויצאו
 פרו ויעברו שער ויצאו
 בו ויעבר מלכם לפניו וי
 בראשם:
 מיהב יג

תום' הרא"ש

וּבְכֹהֵם חִמּוּצָה ג' יָמִים.
בכשת פרק ר' עקיבא מפרש
בגמרא מ' יום ובמי רגלים
דהכא איירי דקתני התם ר'
היהודה אומר כדי להעביר
את הכתם (וי"ל) דכאן פ'
ידפחות אמר' ימים לא מהני
והתם [גמ'] דטפי ממ' י'
לא מהני. וי"מ הא דקאמר
התם בן מ' יום היינו של
תינוק בן מ' יום והא

ומביעיה ליה הכא דילד א דוקן "יל דה"ק דילד א אפי' וקצת תימה דלא מיתין בשמעתין ההיא דשבת: דילד א דוקן. כולה שמעתין מוכחא דמי רגלים דמתניתין מי רגלים ממש ולא עשב שכך שמו ומי רגלים דפיטום הקטרת ומי רגלים דהכא שרין כדמוכא בפ' שטאת דפרקין על דבעינו לעבורי דממנין על

ההכחם ותנן אין מכניסין מי רגלים למקדש ודלא כדברי המפרשים שהוא עשב ששמו מי רגלים ובשביל ששמו מכוער אין מכניסין אותו למקדש: **ותניא** אידך בראשונים עלו לו שנים לעלו לו. וקשה ליה מברייא אברייא וגם פ' דברייא. תנינא לא ידע: **מפיק**. פרש"י אשטורליה. אדם

[illegible]

וכן בשעת ווסתה דבחד
פיהוק ובחד עיטוש לא
שייך תחלה וסוף וכל אלו
וסתות דגופה אין להם זמן
קבוע:

לימים